

Ιεροσολύμων: Η συγκατάβαση του Θεού αφορά το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η εορτή του αγίου Συμεών του Θεοδόχου εορτάσθηκε χθες, Τετάρτη, 3η/16η Φεβρουαρίου 2022, στην επ' ονόματι αυτού Ιερά Μονή, γνωστή και ως Μονή του Κατά Μόνας στη Δυτική Νέα Ιερουσαλήμ.

Κατά την εορτή αυτή η εκκλησία αναμνησκει τον δίκαιο Συμεών τον Θεοδόχο ως κατ' εξοχήν υπουργήσαντα στο γεγονός της παρουσίας του Κυρίου στον Ναό κατά την τεσσαρακοστή ημέρα από της κατά σάρκα γεννήσεως Αυτού. Αναμνησκειται επίσης ότι στον Συμεών ήταν κεχριματισμένο υπό του Αγίου Πνεύματος ότι «δεν θα ιδῇ θάνατον πρὶν ιδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου». Επίσης ότι

τούτο συνέβη, όταν ο Συμεών δέχθηκε τον Κύριο στις αγκάλες του, αναγνώρισε δηλαδή Αυτόν και αναφώνησε: «νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου Δέσποτα κατά τό ρῆμα Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σου, ὃ ἡτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ».

Προς τιμήν του γεγονότος της Υπαπαντής και του Συμεών του Θεοδόχου τελέσθηκε, λοιπόν, στη Μονή του Αγίου Συμεών Εσπερινός το απόγευμα της Τρίτης και Θεία Λειτουργία το πρωί της Τετάρτης, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων Μητροπολιτών Ναζαρέτ κ. Κυριακού, Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Μαδάβων κ. Αριστοβούλου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, Αραβοφώνων Ρωσοφώνων και Ρουμανοφώνων Ιερέων, του Αρχιδιακόνου π. Μαρκου και του Ιεροδιακόνου π. Συμεών.

Ἐψαλλαν οἱ: Βασίλειος Γκοτσόπουλος και ο Ιεροδιάκονος π. Δοσίθεος και μετείχαν μέλη της εν τω Κατά Μόνας εναπομεινάσης ελληνικής παροικίας και εκ του Αραβοφώνου, Ρωσοφώνου και Ρουμανοφώνου ποιμνίου του Πατριαρχείου, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο ελληνιστί ως έπεται:

“Αΐνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου καί εύλογεΐται πᾶσα σάρξ τό ὄνομα τό Ἅγιον αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (Ψαλμ. 144,21)”, ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Θεοδόχου Συμεών τοῦ δικαίου, ἔνθα καί ὁ τάφος αὐτοῦ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην αἰνοῦντες καί δοξολογοῦντες τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ λέγοντες: «νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου Δέσποτα κατὰ τό ρῆμα Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ», (Λουκ. 2, 29-32)

Ἡ ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς, δηλονότι τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομῶντος παρά τε τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρός καί Ἰωσήφ τοῦ δικαίου κατὰ τήν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καί νομικοῦ Μωσαϊκοῦ γράμματος εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μετά τῆς σημερινῆς συνάξεως τοῦ Ἁγίου καί δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου καί τῆς προφήτιδος Ἄννης. **Τούτων λοιπόν τήν σύναξιν ποιούμενοι σήμερον, τήν φρικτήν καί ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρός ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καταγγέλλομεν συγκατάβασιν**

Τὴν ἄρρητον ταύτην τοῦ Θεοῦ Πατρός συγκατάβασιν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ αὐτῶν Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιβεβαιοῖ καὶ μαρτυρεῖ ἅφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἐναγκαλισμός ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν τοῦ Θεοῦ Λόγου σάρκα γενομένου ὡς βρέφους· καὶ ἅφ' ἑτέρου ἡ ἀνθομολόγησις τόσον ὑπὸ τοῦ Συμεῶν ὅσον καὶ τῆς Ἀννης, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τούτέστιν ὁ Χριστός, εἶναι τὸ σωτήριον ὃ ἡτοίμασεν [ὁ Θεός] κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ", (Πρβλ. Λουκ. 2, 30-32 καὶ Λουκ. 2,38).

Τὴν θείαν ταύτην συγκατάβασιν διατρανοῖ μεγαλοφώνως καὶ ὁ ὑμνωδὸς λέγων: "Ὁ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος. Ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου. Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρός αὐτοῦ, ἐκῶν περιγράφεται σαρκί, οὐ θεότητι ὁ μόνος φιλόανθρωπος".

Ἡ δέ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ ἀφορᾷ εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ ὡς φῶς, ἐνώπιον ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν ὡς προκατήγγειλεν ὁ προφήτης Δαυΐδ "Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ" (Ψαλμ. 97,2). Τὴν καθολικότητα καὶ παγκοσμιότητα τοῦ σωτηριώδους ἔργου τοῦ Μεσσίου, τοῦ Μυστηρίου δηλονότι τῆς θείας Οἰκονομίας εὐαγγελίζεται ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἐπικαλούμενος τὸν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν: "ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ", (Λουκ. 3,6/ Ἡσ. 40,5).

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἡσαΐου ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: "Προητοίμασται γάρ τὸ Χριστοῦ μυστήριον καὶ πρὸ αὐτῆς τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς· πεφανέρωται δέ ἐν ἐσχάτοις τοῦ αἰῶνος καιροῖς, γέγονε δέ φῶς τοῖς ἐν σκότει καὶ πεπλανημένοις, καὶ ὑπὸ χεῖρα πεσοῦσι διαβολικὴν". Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Πατρός ἡμῶν Κυρίλλου προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Πέτρον (Α΄ Πέτρ. 1,20) καὶ τὸν θεῖον Παῦλον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι πλανηθέντες ὑπὸ τοῦ διαβόλου "μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν παρὰ τὸν κτίσαντα", (Ρωμ. 1,25).

Ὅντως ὁ Χριστὸς ἐγένετο φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ἀλλὰ καὶ εἰς δόξαν λαοῦ Αὐτοῦ. Ἡ δέ ἔκφρασις "καὶ εἰς δόξαν λαοῦ Αὐτοῦ " ἀφορᾷ κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον εἰς τὸ "λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν" (Ρωμ. 11,5) τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. "Εἰ γάρ καὶ γεγόνασι τινες ἐξ αὐτῶν [τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ] ὑβρισταὶ καὶ ἀπειθεῖς καὶ ἀσυνεσίας ἔμπλεω τὴν διάνοιαν ἔχοντες, ἀλλ' οὖν σέσωσται τὸ κατάλειμμα, καὶ δεδόξασται διὰ Χριστοῦ. Ἀπαρχὴ δέ τούτων [τοῦ καταλείμματος] οἱ θεσπέσιοι γεγόνασι μαθηταὶ [Ἀπόστολοι], ὧν ἡ τῆς εὐκλείας φαιδρότης ὅλην

περιαστράπτει τήν ὑπ' οὐρανόν", ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Κύριλλος· "καί εὐλόγησεν αὐτούς Συμεών καί εἶπε πρὸς Μαριάμ τήν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον". (Λουκ. 2,34) Ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Πρεσβύτες Συμεών ἠύλόγησεν τήν Παρθένον Μαρίαν καί τόν υἱόν αὐτῆς τό βρέφος Χριστόν καί τήν μέν Παρθένον διότι τέτοκεν οὐκ ἐξ ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπελθόντος ἐπ' αὐτήν Πνεύματος Ἁγίου. Τόν δέ Χριστόν ἠύλόγησε λέγων: "ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον".

Σχολιάζοντας τους προφητικούς λόγους του Συμεών, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας επικαλεῖται τα δια στόματος του προφήτου Ησαΐου λεχθέντα θεία λόγια: **"ἔφη γάρ πάλιν ὁ Θεός καί Πατήρ, ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καί πέτραν σκανδάλου, καί πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθῇ"**, (Ἠσ. 28,16/ Ρωμ. 2, 33), ἐφ' ᾧ ἂν πέση, λικμήσῃ αὐτόν", (Γ' Βασιλ. 14,15).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Θεός Πατήρ εἰς τά θεμέλια τῆς Σιών ἔθετο λίθον ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον καί ἔντιμον, δηλαδή τόν Χριστόν εἰς τόν ὁποῖον ὅσοι ἐπίστευσαν δέν κατησχύνθησαν· ὅσοι δέν ἐπίστευσαν καί δέν κατενόησαν τό μέγα μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ ἐσκόνταψαν / ἔπεσαν καί συνετρίβησαν, τὸν ἀντίον ἀνέστησαν [=ἠγέρθησαν] ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν.

Σημεῖον δέ ἀντιλεγόμενον (Λουκ. 2,3) ὀνομάζει τόν Τίμιον Σταυρόν ἢ Ἀγία Γραφή, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: "Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσιν [ἔθνεσιν] δέ μωρία" (Α' Κορ. 1,23). Αὐτόν ἀκριβῶς τόν Σταυρόν καί τόν ἐπ' αὐτοῦ μαρτυρικόν καί αἰσχυντόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τῆς Θεοτόκου Παρθένου ἐννοοῦσεν ὁ δίκαιος Συμεών λέγων Αὐτῇ [τῇ Θεοτόκῳ]: "Καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία", (Λουκ. 2,35).

Ὁ Χριστός τόν Ὅποιον ἐδέξατο εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ Πρεσβύτες Συμεών, εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας, τὰ δέ μέλη αὐτῆς “γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν, κηρύττει ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος Πέτρος, ὅπως τὰς ἀρετάς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς” (Α΄ Πέτρου 2,9). Δι’ ὃ καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα ἵνα δεχθῶμεν εἰς τὰς πνευματικές ἡμῶν ἀγκάλας, τοὔτέστιν εἰς τὰς διανοίας καί τὰς καρδίας ἡμῶν τό θαυμαστόν φῶς τοῦ Χριστοῦ”. Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἵπωμεν: “Οἱ ὀφθαλμοί μου Κύριε ἐξέλιπον εἰς τό σωτήριόν Σου καί εἰς τό λόγιον τῆς δικαιοσύνης Σου”. (Ψαλμ. 118, 123). Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί ὑγιεινά!”

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας, ο πολίος ηγούμενος και ανακαινιστής της Μονῆς οσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος, παρά τις δυσκολίες της υγιείας του, εδεξιώθη τον Μακαριώτατο και ὅλο το εκκλησίασμα στο ηγουμενείο και το προαύλειο της Ιερᾶς Μονῆς.